

Ông M và Tôi

Tác Giả: Vành Khuyên

Thứ Bảy, 19 Tháng 12 Năm 2009 20:36

Tác giả tên thật là Trần Thị Ngọc Trâm, sinh năm 1965 ở Saigon, thành phố mới gia đình H.O. Công việc đang làm: nhân viên xã hội ở Salem Oregon. Bài viết của cô là loại truyện ngắn, viết như nói, và là nói chuyện chuyện và mạnh mẽ.

Ngày còn ở VN, tôi là sinh viên năm thứ hai đi học ngoại ngữ khoa Anh Văn. Tôi có được lòng ham mê học ngoại ngữ vì muốn tiếp cận với văn hóa nước ngoài để thấy cái hay, cái đẹp của họ để chúng tôi cũng hiểu thêm văn hóa dân tộc mình sâu sắc hơn khi tôi có thêm những hiểu biết khác để mà so sánh.

Tôi học ngoại ngữ biết nói thì ít, tôi đọc và viết nhiều hơn vì tôi muốn trở thành dịch giả. Nhìn mấy giáo sư dạy tôi lúc đó tôi vô cùng cảm kích. Mỗi tiết học kêu tên tôi lên phát bài viết và khen tôi hiểu lắm vì tiếng Anh tôi viết rất chính xác dù là chép hơn các anh chị cùng lớp chút xíu vì tôi có thời gian hơn và các anh chị do làm ăn, bận rộn công việc đi sống mà không có thời giờ học bài thôi.

Ngày xưa tôi rất thích nghe các bài nhạc của Karen Carpenter hay ABBA. Tôi hiểu những ngôn từ có ý nghĩa dù rất đơn giản nhưng chứa đựng những hàm ý thật sâu sắc của những bài nhạc của bạn và đơn giản thì đi sống thay vì những ý nghĩ ý nghĩa và thậm chí trong những gì tôi học từ văn hóa Việt nam.

Ngày đó tôi rất cô đơn, đã cô đơn lắm rồi. Nghe mấy bài nhạc mà tưởng như họ vừa nói hộ tâm lòng mình.

"The hardest thing I've ever done is keep believing that someone in this crazy world for me. The way that people come and go through the temporary life, my chance could come that I

Ông M C a Tôi

Tác Giả: Vành Khuyên

Thứ Bảy, 19 Tháng 12 Năm 2009 20:36

---

might never know.

I used to say no promises let keep it simple.

It s freedom only help you say goodbye.

It took a while for me to learn that nothing comes for free. The price set paid high enough for me.

I know I need to be in love

I know I wasted too much time

I know I ask perfection of quite imperfect world and fool enough to think that what I ll find."

. . .

Bài nh c c a này c a ban Carpenter còn m t đ o n n a nh ng ch nghe t i đó tôi đã khóc r òng. Tôi nghĩ sau này n u có ra n c ngoài và thay đ i tên h cho ng i ta đ kêu, tôi s l y theo tên cô ca sĩ Karen này vì tôi vô cùng c m kích cô và nh ng b n nh c gia đình cô sáng tác.

Qua M r i tôi m i th y th t ra mình thích ai hay quý ai thì c quý và c thích. Còn đ i tên hay không là m t v n đ khác. Ngày tôi đ u qu c t ch M , bà giám th h i tôi đ i tên không, tôi b o không đ i ch c ăn l m. Tôi bi t ng i M h đ c âm NG không đ c và h hay g i l n tôi là Ng c thay vì Trâm nên thôi tôi đ h g i tôi tr o mi ng ch i cho h bi t tôi ch ng ph i ng i x s này mà t m t qu c gia khác.

Th t ra qua t i M r i thì tôi th y thành gì cũng khó ch đ ng nói thành đ ch gi mà tôi t ng mong. Đ cho nhanh 4 năm h c, tôi dùng l i t t c nh ng ki n th c mình có đ c t i VN đ ti p t c n i đây, đó là hai năm ti ng Pháp và m t năm ti ng Nga. Cái mác bi t ba th ti ng ngoài ti ng Vi t nam ch ng làm tôi khá lên chút nào mà còn làm tôi nói ti ng Anh o n o đi vì c l n lung tung. Khi nh n ra chính tôi t làm kh mình và l a ch n nào cũng có cái giá ph i tr , tôi đành ch p nh n t t c các công vi c t th y không ra th y, th không ra th đ ki m s ng ch bi t làm sao.

Sau hai năm t i tr ng đ i h c c ng đ ng, tôi chuy n lên tr ng l n v i chút ti n dành đ m mong sao l p nghi p đ c trên thành ph l n này.

Tôi vào tr ng đ i h c M thì nói th t cũng ch ng ma M nào thích tôi. N i nói ti ng Anh ph i qu tay, qu chân nh tôi h nói kho ng ba l n là ph i ch y, thì gi h c còn không có thì l y thì gi đâu mà hi u và th ng tôi ch .

N u có ai c l o đ o theo tôi, tôi th ng b b n bè ch c là h thích cái body c a tôi dù tôi bi t h ch đũa vì dân sinh ra vùng nhi t đ i nh tôi thì su t năm tháng khoác cái áo l nh đ b n mùa trong năm đi h c thì làm sao h bi t body tôi ra sao. Ngành tôi h c là ngành Ngôn Ng H c ch có mình tôi là sinh viên Vi t nam th i gian đó. Nhi u khi lên l p l oi cùng c c vì không

Ông M C a Tôi

Tác Giả: Vành Khuyên

Thứ Bảy, 19 Tháng 12 Năm 2009 20:36

Có ai muốn nói chuyện với tôi hay có bất cứ chuyện thì hãy cũng ch nói chuyện bài h c vài câu r i cũng ch ng c i xã giao với tôi ngày lên l p t p theo thì b n bè gì tr i.

B n bè M lúc đó với tôi sao mà khó th . Ch có nh ng ng i b n Phillippines và Trung Đông r tôi đi ăn ph t i t m VN. Ch c h nghĩ r th tôi đ đ ng ý h n. Nh ng tôi bi t h đ n đ du h c, nh ra có chuyện gì với h thì kh và th là tôi tránh. V y coi nh ch h tìm đ n mình thì tránh, ch mình muốn tìm đ n thì ng i ta tránh. Tôi quy t đ nh chui vào cái v c c a mình h c cho xong xem ra ch c ăn h n quá.

H i tôi s ng t m m t khu ph nghèo n m vùng SE c a thành ph l n Portland. Thành ph này, khu nào ra khu đó, khi khai ra phía nào c a thành ph là ng i ta bi t b n nghèo hay giàu hay thu c lo i nào. Khu tôi nghèo nh t và t p trung dân African American là đa s và ph n trăm t n n xã h i nhi u nh t ở đây.

Là sinh viên nghèo, n u b n đã Vi t nam thì s th t b n s không có ch s ng h n là s thi u an ninh. C đi v t i nhà ch y cái ù lên c u thang m c a vào nhà ai dám làm gì mình. Th ng tr m nghèo nh t ch c cũng ch ng n đ i tôi nh ng ngày m a bão v n ph i đi làm, đi h c t i t i m i v đ ch ng l y đ c đ ng nào vì có đ ng nào đã vào ti n nhà, ti n McDonald và sách v c r i.

Tôi không h và không có thành ki n với b t c ch ng t c nào c . Ai ch a làm gì mình thì coi nh v n là t gi y tr ng. Tôi chào t t c m i ng i tôi g p ngay ch i nh ng h không bao gi c i l i làm tôi cũng không dám c i l n nào n a. Do v y mà xa l hoàn xa l, chuyện trò xã giao đ c lúc nào đâu. Xa l thì thôi tôi cũng ch ng có v n đ gì nh ng cái cô da màu ở ngay đ i l u nhà tôi h có nhà là m nh c r t l n, l n t i đ tôi nghe nh c c đ u. Tôi xu ng đ i l u b m chuông g i xin cô v n nh l i mà nh c l n quá cũng ch ng ai thèm ra m c a. B c quá, tôi l y cái ch i gi ng r m r m xu ng n n cũng ch ăn thua. Đành tr m n đi ng ch h c hành gì n a. Nh ng ngày k đó tôi t i tr ng h c đ n khuya m i v , l i nguy hi m thêm m t ch n a khi r i tr ng ra ch l y xe. Ch n đàng nào cũng ch t, may mà tôi cũng ra tr ng.

Khi tôi và ch ng mua đ c căn nhà t i thành ph Salem cũng ph i tr n ai. K nhà tôi là đôi v ch ng Lu t s ng i Spanish, v n i tr ng i M . C đ i tôi tránh xa lu t s và bác sĩ không ch i. B n bè ai không hi u nói tôi ch nh vì th tôi ai thèm ch i mà không ch i với ng i ta. Nh ng nghĩ mà coi, khi b n đ n bác sĩ là b n b nh, còn t i lu t s là có v n đ v lu t pháp, ki n t ng. Ai dám ch i. Mà th t s cũng ph i c g ng l m h m i đ t t i công vi c đó,

Ông M C a Tôi

Tác Giả: Vành Khuyên

Thứ Bảy, 19 Tháng 12 Năm 2009 20:36

---

tôi có chào h mà h làm l thì có ch i cũng không làm sao ch i đ c thì tôi đúng là không ph i ch b trách.

Sau đó đôi v ch ng ng i lu t s này bán nhà cho ng i hàng xóm đ c thân c a tôi hi n gi đây. Ng i hàng xóm này ph i nói là hay, đi làm v vô nhà l luôn t i t i, mai ra c a là t i gi đi làm. C Valentine Day hay Christmas này n thì có quà và đ treo tr c c a. V ch ng tôi ng ý làm mai cho ông v i b n bè t i tôi m y l n mà ông c nói có b n gái r i. Có l ông không mu n nói nhi u h n v nh ng đi u không th nói.

V ch ng tôi không h bi t ông làm ngh gì, h n là lao đ ng chân tay thôi vì ít th y ông b nh bao nh dân văn phòng. Làm gì chung nh hàng rào, c a vô sân sau thì ông cũng bàn v i ch ng tôi và sau đó không bao gi ch u chia đôi chi phí. Ông làm v ch ng tôi r t ng i vì c thi u n ki u này l y gì tr . Ông b o mua cho ông n c pop nh coke này n đ c r i cho v ch ng tôi đ ng i ch chúng tôi hi u ch ng th m vào đầu so v i cái công và t m lòng c a ông.

M i ngày đ rác xong, ch ng tôi mà v tr c thì c t thùng rác dùm ông, ông v tr c cũng làm nh v y. Ông k tôi nghe ông làm đi u đó nh là ni m vui báo cho chúng tôi ông v n ok và kho m nh. Hai ba tu n li n, tu n nào chúng tôi v tr mà không th y thùng rác đ c c t tr c là lo cho ông l m.

Khi xe 911 đ u tr c nhà tôi cái đêm oan nghi t ch ng tôi ngã xu ng, hàng xóm m t vài ng i bi t và ai cũng mong m i chuy n xu ng x . Sau đó tôi cũng không báo ai ch ng tôi đã m t. C ng đ ng VN có vài nhóm t i thăm, ch ng ai h bi t v ch ng tôi là ai vì chúng tôi r t riêng t vì ch ng tôi t Cali v đây, còn tôi l i m i tr v t thành ph l n ch ng vui ch i và quen bi t v i ai đ đây c .

Tôi tránh t t c m i ng i, nói tránh ch th t s là tôi s . Tôi s ai nh c l i nh ng gì tôi t ng có và mu n chia x . C đ nó t qua v y mà hay.

Bây gi thì tôi tin, ng i nào s ng m t mình thì không khùng hay ch a khùng thì ch c h n ph i có m t đ c đi m hay vũ khí gì đó đ mà ch ng ch i. V i ông hàng xóm này là óc hài h c. Lúc nào g p chúng tôi ông cũng c i r t t i. Sau này nói chuy n nhi u h n v i ông tôi m i bi t trong nhà ông cũng khóc ch không ph i không.

Nhà ông khi tôi vào không m t m nh đ đ c nào, m t ti vi hai cái gh da, m t cái gi ng, th thôi. Vì không đ đ c gì nên ch ng ai t i ch i, ch ng khách kh a gì. T ông tôi h c đ c m t bài h c r t đáng giá, cu c đ i có đau bu n và cô đ c t i đầu cũng c c i cái đã, ai s ng sao m c ai, mình s ng và bi t mình làm t t công vi c mình làm và ki m đ ng ti n chân chính b ng m hoi n c m t mình có đ c là đ r i.

Ông M a Tôi

Tác Giả: Vành Khuyên

Thứ Bảy, 19 Tháng 12 Năm 2009 20:36

Tôi không ca gì ông hàng xóm. Có lẽ ông cũng có mặt nào x u ch không phải không nh ng m i con ng i là m t th gi i, không trao đ i, không trò chuy n thì có th y c th gi i tr c m t cũng nh là ch a th y và ch a hi u gì. Chúng tôi ch là hàng xóm thì hi u thêm đ c chút nào cảm n đ i s ng lúc đó đã m m t cho mình thôi.

Mà tôi thích nh t cái tính nói th ng c a ông. Nhi u khi th ng quá khi n tôi b t ng nh ng tr i i còn h n là không nói. Ông b o tôi nói ti ng Anh ông còn không hi u sao tôi làm vi c v i ng i M đ c. Tôi kh ng m t h i ch a bi t ông nói v i ý gì. Xong tôi gi i thích v i ông th này. Th a ông, ai cũng hi u tôi h t á vì h ch n h ph i hi u. Còn h m i nghe tôi nói m i có m t câu mà đã nói tôi nói khó nghe và tôi nói gì không hi u là t i h không mu n hi u và ch n không hi u n a nh ông v y ch tôi cũng nói nh ng ch , nh ng ý th ng ngày thôi, tôi đâu ph i dân bi u đ mua lòng, màu mè ch nghĩa chi. Ông c i ha h tr c m t tôi. Ông đùa hay không tôi không c n bi t nh ng ít nhi u gì tôi cũng giúp ông hi u đ i s ng ng i nh p c không ph i đ và m i khó khăn đã v t qua v i h là thành tích mà n u không h i, b t c ng i b n x nào cũng không th hi u và bi t đ c đ i u đó có t n t i trong cu c đ i.

Th t ra tôi m c m u ông hàng xóm khi ông gh o tôi mà h i v y thôi. Tôi bi t tôi có nói ra ba câu mà ông hi u đ c hai câu là tôi thu c lo i xu t s c l m r i. i chung m t nhà ch a ch c nói ba câu hi u h t ba câu ch đ ng nói t i làm hàng xóm. V y là t nh ng bu i trò chuy n không đâu nh v y tôi h c thêm m t bài h c n a là không mong đ i b t c đ i u gì t ng i quen. H có thì t, không có thì mình cũng không ch t cho nó đ m t.

M t sáng quá l nh, bình đ i n xe c a tôi ch t. Lúc đó đã h n 9h mà 11h tôi ph i đ a hai con đi h c võ. Tôi qua nhà gi i ông hàng xóm qua giúp. Gi i mãi ch ng th y ai, tôi h i h t ho ng. Tr v nhà tôi l i đ máy ti p và hy v ng nó n cũng không hoàn không. Tôi tr qua thì đã th y ông hàng xóm đang c m bình th đ i n đi t i. Ông gi i thích cho tôi t ng vi c làm m t dù nh ng gi ông nói tôi hi u tôi ch t li n. Đúng là đàn bà ch bi t leo lên xe ch y. Sau khi bi t ch c là h bình đ i n, ông b o tôi đi mua. Tôi b o con tôi ch a ăn xong tôi ch a đi đ c và nh ông đi. Ông b o đ ông coi chúng nó và gi c nó ăn nhanh tôi c đi đi cho bi t là công vi c không khó nh tôi nghĩ. Tôi gh o ông, ông quá t t. N u cho tôi vote tôi vote ông lên thiên đàng. Ông hàng xóm c c c h i tôi, th tôi đi đâu. Tôi b o tôi không mind xu ng đ a ng c. Ông h i t i sao tôi b o c đ i tôi đi s a và c c c nh ng ng i hách đ ch, th y có chút quy n l c hà hi p ng i khác thì tôi nghĩ tôi ch ng đi đâu đ c ngoài đ a ng c. Tôi ch c ông v y thôi ch tôi th cúng ông bà, ch t r i tôi đi v đâu còn ý nghĩa gì n a. Tôi không quan tâm.

Ông M c a tôi, cũng nh bao nhiêu nh ng ng i b n x mà tôi ti p c n và vô cùng c m n t m lòng r t con ng i c a h , mu n ng i khác đ ng đ c b ng chính đôi chân c a h , thay vì c đ a đ m vào ai đó dù h có là m t ng i ph n đi n a.

Ông Mạnh Cường Tôi

Tên: Văn Khuyên

Thư: B, ngày 12 tháng 2 năm 2009 20:36

Tôi rất thích cái nguyên lý đó. Nó giúp cho mọi người dù có hoàn cảnh thế nào cũng có thể bình tĩnh lại và tin vào bản thân mình hơn để vượt qua được những chướng ngại vật, dù chúng ta bao giờ phải đi đâu hay có thể những người khác không cần phải đi đâu vì đang có ai bên cạnh.

Tôi thật sự cảm ơn vì bài viết này của ông Mạnh Cường Tôi, người hàng xóm, người bạn của gia đình tôi mà tôi rất quý.

Forrette, Alan Richard. Thật cảm ơn thời gian vừa qua ông là người hàng xóm tốt vô cùng của chúng tôi, ông .